

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Teoria poznania
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Theory of Knowledge
Kierunek studiów	Teologia A
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Ks. dr hab. Piotr Pasterczyk
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład konwencjonalny i wykład problemowy	30	II	5
wymagania wstępne	ogólna kultura w zakresie wiedzy uzyskanej w szkole średniej podstawowa umiejętność analizowania tekstów naukowych		

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Ukazanie teorii poznania jako samodzielnej dyscypliny filozoficznej.
C2. Historyczne przedstawienie problemu poznania od Platona do Kanta i Heideggera
C3. Wprowadzenie do zagadnień szczegółowych: teorie prawdy (klasyczne, nieklasyczne), źródła poznania (empiryzm, racjonalizm), granice poznania (sceptycyzm, realizm, idealizm).

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
T_W02	ma podstawową wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej filozofii, i prawa kanonicznego, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej	P7U_W1
T_W03	ma pogłębioną wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych w zakresie teologii oraz ogólną wiedzę o nich w zakresie filozofii	P7U_W1
T_W13	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu filozofii i prawa kanonicznego	P7U_W1
UMIEJĘTNOŚCI		
T_U02	posiada umiejętności badawcze w zakresie teologii, obejmujące zwłaszcza analizę tekstów filozoficznych, biblijnych i teologicznych, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników,	P7U_U1

	pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów	
T_U04	potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych, ze specjalistami z zakresu teologii oraz filozofii, historii Kościoła i prawa kanonicznego oraz niespecjalistami, w języku polskim i w wybranym języku obcym, a także popularyzować wiedzę o teologii oraz wytworach kultury chrześcijańskiej i jej instytucjach	P7U_U3
T_U14	posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	P7U_U1
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
T_K01	posiada krytyczną ocenę poziomu własnej dojrzałości osobowej, nabytej wiedzy i umiejętności	P7U_K2
T_K02	uznaje złożoność rzeczywistości i potrzebę interdyscyplinarnego podejścia do rozwiązywanych problemów	P7U_K1
T_K05	uznaje znaczenie wiedzy teologicznej oraz formacji religijno-duchowej do rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych z uwzględnieniem opinii ekspertów	P7U_K1

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Przedmiotem zajęć jest przedstawienie teorii poznania w odniesieniu do typowej dla niej terminologii i problematyki oraz w odniesieniu do historycznego procesu wyodrębniania się tej dyscypliny jako niezależnej dziedziny badań filozoficznych, która różni się z jednej strony od psychologii a z drugiej strony od metafizyki i antropologii. Cele kształcenia są realizowane poprzez wprowadzenie do zagadnień szczegółowych takich jak klasyczne i nieklasyczne teorie prawdy, źródła poznania w odniesieniu do empiryzmu i racjonalizm oraz granice poznania sygnalizowane w takich postawach jak sceptycyzm, realizm i idealizm. Szczególnie istotnym elementem wykładu jest analiza podstawowych tekstów wprowadzających podstawowe paradygmaty epistemologiczne takie jak trzy obrazy poznania – słońce, linia, jaskinia (Platon), struktura poznania w odniesieniu do antycznej teorii duszy (Platon, Arystoteles) oraz transcendentalne ujęcie poznania (Kant), hermeneutyczno-fenomenologiczne ujęcie poznania (Heidegger).</p>

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	wykład	Obserwacja	Karta egzaminacyjna
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			

K_01	Wykład	Obserwacja	Karta egzaminacyjna
------	--------	------------	---------------------

VI. Kryteria oceny, wagi...

Podstawą oceny będzie egzamin w formie ustnej

Ocena niedostateczna (2):

WIEDZA:

Student nie ma wymaganej elementarnej wiedzy na temat istoty teorii poznania.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student nie rozumie podstawowych pojęć filozoficznych i założeń głównych systemów epistemologicznych.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student nie angażuje się w proces kształcenia.

Ocena dostateczna (3):

WIEDZA:

Student opanował wykładany materiał w stopniu minimalnym i potrafi przedstawić istotę teorii poznania jako dyscypliny filozoficznej oraz jest w stanie odnieść się do zagadnień szczegółowych i historycznych.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student rozumie podstawowe terminy i pojęcia teorii poznania.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student angażuje się w proces kształcenia.

Ocena dobra (4):

WIEDZA:

Wiedza studenta obejmuje całość przedstawionego materiału, ale może mieć braki w mniej ważnych zagadnieniach.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi scharakteryzować główne paradygmaty epistemologiczne i omówić ze zrozumieniem poglądy ich przedstawicieli.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student angażuje się w proces kształcenia.

Ocena bardzo dobra (5):

WIEDZA:

Student ma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę, obejmującą całość przedstawionego materiału.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi swobodnie korzystać ze zdobytej wiedzy w trudnych sytuacjach

intelektualnych.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student wzorowo angażuje się w proces kształcenia.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa: : Platon, Państwo - Prawa, Kęty 2001; Arystoteles, O duszy, w: *Dzieła wszystkie*, Warszawa 2003; I. Kant, Krytyka czystego rozumu, Kęty 2001.

Literatura uzupełniająca : A. Anzenbacher, Wprowadzenie do filozofii, Kraków 2003; K. Ajdukiewicz, Zagadnienia i kierunki filozofii. Teoria poznania. Metafizyka, Kęty 2004; R. Rożdżeński, Filozofia poznania. Zarys problematyki, Kraków 2010.